

The Perils of Option Paralysis: A modern Mussar perspective

I. Mussar: The Art of Minding the Gap

1. Mesillat Yesharim, Introduction 1-2

(1) The writer says: I have composed this work not to teach people what they do not know but to remind them of what they already know and which is very familiar to them. For you will find in most of my words only things which most people already know and do not have any doubt about.

(2) But according to their familiarity and to the extent that their truth is evident to all, so too is their neglect very prevalent and forgetfulness of them very great. Therefore, the benefit to be gleaned from this book is not from a single reading, for it is possible that the reader will learn little that he did not already know. Rather the benefit derived [from this book] comes from review and diligent study. For [then] he will be reminded of these things which, by nature, people tend to forget and he will put to heart his duties which he hides from.

מסילת ישירים, הקדמה א'-ב'
(א) אמר המחבר: החבור הזה לא חברתיו ללמד לבני האדם את אשר לא ידעו, אלא להזכירם את הידוע להם כבר ומפרסם אצלם פרסום גדול. כי לא תמצא ברוב דברי, אלא דברים שרוב בני האדם יודעים אותם ולא מסתפקים בהם כלל.
(ב) אלא שגפי רב פרסומם וכנגד מה שאמתתם גלויה לכל, כך ההעלם מהם מצוי מאד והשכחה רבה. על כן אין התועלת הנלקט מזה הספר יצא מן הקריאה בו פעם אחת, כי כבר אפשר שלא ימצא הקורא בשכלו חידושים אחר קריאתו שלא היו בו לפני קריאתו, אלא מעט. אבל התועלת יצא מן הספירה עליו וההתמדה. כי יזכרו לו הדברים האלה הנשכחים מבני האדם בטבע, וישים אל לבו חובתו אשר הוא מתעלם ממנה.

2. Mesillat Yesharim, Introduction 12-14

(12) Thus the true piety that is acceptable and cherished is far from what our minds conceive to us. For it is obvious "that which a person does not feel a responsibility to do, does not occupy a place on his mind".

(13) Although the beginnings and foundations of [piety] are already implanted in every upright person's heart, nevertheless if he does not engage himself in their study, he will encounter its branches but won't recognize them and he will tread over them without perceiving that he is doing so.

(14) Observe that matters of piety and fear and love [of G-d], and purity of heart are not things innately implanted in a person whereby he would not need means to acquire them such as sleep and wakefulness, hunger and satiation, and all the other responses naturally implanted in our nature. Rather, certainly it is necessary to employ means and strategies to acquire them.

מסילת ישירים, הקדמה י"ב-י"ד
(יב) והחסידות האמתית הנרצה והנחמד, רחוק מצויר שכלנו. כי זה דבר פשוט, מלתא דלא רמיא עלה דאינש, לאו אדעתה
(יג) ואף על פי שכבר קבועים בלב כל האדם הישר התחלותיו ויסודותיו, אם לא יעסק בהם, יראה פרטיו ולא יכירם, יעבר עליהם ולא ירגיש בהם
(יד) ראה כי אין דברי החסידות ועניני היראה והאהבה וטהרת הלב דברים מטבעים באדם עד שלא יצטרכו אמצעים לקנותם. אלא ימצאו אותם בני האדם בעצמם כמו שימצאו כל תנועותיהם הטבעיות כשנה והיקיצה, הרעב והשבע, וכל שאר התנועות החקוקות בטבענו. אלא ודאי שצריכים הם לאמצעים ולתחבולות לקנות אותם.

II. Freedom: The Holy Grail of Western Thought

Michael Sandel, Justice: What's the Right Thing to Do

Jonathan Haidt, The Righteous Mind: Why Good People are Divided by Politics and Religion

Barry

Schwartz, https://www.ted.com/talks/barry_schwartz_the_paradox_of_choice?language=en

III. The Complex and Holy Jewish Grail: Obligation

3. Kiddushin 31a:12

Rav Yosef, who was blind, said: At first I would say: If someone would tell me that the *halakha* is in accordance with the opinion of Rabbi Yehuda, who says: A blind person is exempt from fulfilling the mitzvot, I would make a festive day for the rabbis, as I am not commanded and yet I perform the mitzvot. This means my reward is very great. Now that I have heard that which Rabbi Hanina says: Greater is one who is commanded to do a mitzva and performs it than one who is not commanded to do a mitzva and performs it, on the contrary: If someone would tell me that the *halakha* is not in accordance with the opinion of Rabbi Yehuda, and a blind person is obligated in mitzvot, I would make a festive day for the rabbis.

קידושין ל"א א"י"ב

אמר רב יוסף: מריש הוה אמינא:
מאן דהוה אמר לי הלכה כרבי
יהודה דאמר: סומא פטור מן
המצוות – עבידנא יומא טבא לרבנן,
דהא לא מיפקידנא והא עבידנא.
השתא דשמעיתיה להא דאמר רבי
חנינא: גדול מצווה ועושה יותר
ממי שאינו מצווה ועושה, אדרבה:
מאן דאמר לי דאין הלכה כרבי
יהודה עבידנא יומא טבא לרבנן.

4. Sifra, Kedoshim, Chapter 9 12

(12) 12 (Vayikra 20:26) "and I have set you apart from the peoples to be Mine": If you are separate from the peoples, you are Mine; if not, you are "Nevuchadnezzar's" and his cohorts'. R. Elazar b. Azaryah says: Whence is it derived that a man should not say: I do not desire to wear sha'atnez; I do not desire to eat the flesh of a pig; I do not desire to cohabit with ervah (illicit relations). I do desire it, but what can I do? My Father in heaven has decreed against it! — From "and I have set you apart from the peoples to be unto Me." It is found, then, that he separates from sin because he accepted upon himself the Kingdom of heaven.

ספרא, קדושים, פרק ט י"ב

(יב) [יב] "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי" – אם מובדלים אתם מן העמים הרי אתם לשמי ואם לאו הרי אתם של נבוכדנצר מלך בבל וחבריו. ר' אלעזר בן עזריה אומר מנין שלא יאמר אדם "אי אפשי ללבוש שעטנד. אי אפשי לאכול בשר חזיר. אי אפשי לבוא על הערוה" אבל "אפשי ומה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי כך" תלמוד לומר "ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי" – נמצא פורש מן העבירה ומקבל עליו עול מלכות שמים.

Questions:

- What are the values being expressed in the above sources?
- How are these values different from the Western values explored above?
- Are these sources definitive or ambivalent?
- How do they resonate with our Western acculturation?

IV. Infinite Responsibility

5. Emmanuel Levinas, *Totality and Infinity*, p. 202-203

The ethical relation, the face to face, cuts across every relation one could call mystical....

The face in which the other- the absolutely other- presents himself does not negate the same, does

not do violence to it...

This presentation [the face] is preeminently nonviolence, for instead of offending my freedom, it calls it to responsibility and founds it.

6. Being and Being Taught: Levinas, Ethics, Education, Stephen Hancock

The Other that we meet in the face is vulnerable. We can do good or evil to the Other. We can decide to fulfill or not to fulfill the Other's needs. Thus with the Other breaking in on our alone-ness, this eruption of the infinite into the finite totality of our being, suddenly what we do has meaning. On one hand, welcoming the other is "the commencement of moral consciousness, which calls in question my freedom."⁹ We cannot do just what we like, as there are the needs of another to consider. On the other hand, responsibility to the Other means my choices have meaning. Levinas claims, "The presence of the Other, a privileged heteronomy, does not clash with freedom, but invests it."¹⁰

7. Mesillat Yesharim 19:3

(3) The first subdivision of the first division, namely, piety in deed between man and G-d, its matter is for a person to fulfill the mitzvot in all their fine details to the furthest extent of one's ability. Our sages, of blessed memory, called these "the remnants of a mitzva". They said: "the remnants of the mitzvot prevent divine punishment" (Sukkah 38a). For even though the body of a mitzvah is fulfilled without them and one has already discharged his obligation, nevertheless, this is sufficient for the general masses of the Jewish people. But those who are Pious must only increase fulfillment in the mitzvot and not omit any detail whatsoever of them.

מסילת ישרים י"ט:ג'

(ג) החלק הראשון שבראשון הוא במעשה שביין אדם למקום, וענינו קיים כל המצות בכל הדקדוקים שבהם עד מקום שיד האדם מגעת, ואלה הם שקראום חז"ל שיירי מצוה, ואמרו (סוכה ל"ח): שיירי מצוה מעבדים את הפרענות, כי אף על פי שגוף המצוה נשלם זולתם וכבר יצא בזה ידי חובתו, הנה זה לכל המון ישראל, אך החסידים אין להם אלא להרבות בהשלמתם ולא למעט בהם כלל.

8. Rabbi Ira Stone, Commentary to Mesillat Yesharim p. 195

Hasidut, love as expressed in deeds...

The first distinction, between mitzvot bein adam l'makom (mitzvot between a person and God) and mitzvot bein adam v'havero (mitzvot between one person and another), requires little comment by this time. These are better understood in a contemporary context as Interruptive mitzvot, those that continually call us back to wakefulness of our responsibility for another, and instantiative mitzvot, those that realize this responsibility in action.

9. Mesillat Yesharim 19:5

(5) Body: that one strives to help all men however he can, and lighten the burden that is upon them. As we learned: "bearing the yoke with one's fellow" (Avot 6:6). If his fellow is about to be struck by some bodily harm and he can prevent it or remove it, he should exert himself to do so.

מסילת ישרים י"ט:ה'

(ה) בגוף, שיהיה משתדל לעזור כל אדם במה שיוכל ויקל משאם מעליהם, והוא מה ששינינו (אבות פ"ו): ונושא בעל עם חברו, ואם מגיע לחברו איזה נזק בגופו, והוא יוכל למנע אותו או להסירו, יטרח כדי לעשותו.

10. Rav Ira Stone, Commentary to Mesillat Yesharim, p. 197

How is the abundance of good expressed? As we learned earlier, through obligations to the body, belongings, and soul of the other. Addressing the body first, Ramchal quotes the famous verse in chapter a of Pirke Avot, which is at heart of the Mussar of Rabbi Simcha Zissel of Kelm, who was a primary student of Mussar's founder, Rabbi Israel Salanter. In his Hochma Umussar, Rabbi Zissel defines "bearing a burden with one's neighbor" (chapter 1- Paragraph 1) as the functional equivalent of loving one's neighbor as oneself. This means undertaking to provide for everything and anything that another person accurately perceives to be his or her burden: lightening person's physical burden, protecting the person against oppression, or rising to defend the person when he or she is threatened.

Questions:

- What are the common values being expressed in the above sources?
- How do they interact with the values expressed in section III?
- Do you want to be a Hassid?

V. Responsibility as Privilege

11. Pirkei Avot 6:11

Said Rabbi Hananiah ben Akashya: It pleased the Holy Blessed One to grant merit to Israel, that is why He gave them Torah and commandments in abundance, as it is said, "The Lord was pleased for His righteousness, to make Torah great and glorious" (Isaiah 42:21).

משנה אבות ו'י"א

רבי חנניא בן עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר (ישעיה מב) ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

12. Exodus 20:14

You shall not covet your neighbor's house: you shall not covet your neighbor's wife, or male or female slave, or ox or ass, or anything that is your neighbor's.

שמות כ'י"ד

לא תחמד בית רעך לא-תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחסו וכל אשר לרעך: (פ)

13. Ibn Ezra on Exodus 20:14:1

THOU SHALT NOT COVET. Many people are amazed at this commandment. They ask, how is it possible for a person not to covet in his heart all beautiful things that appear desirable to him? I will now give you a parable. Note, a peasant of sound mind who sees a beautiful princess will not entertain any covetous thoughts about sleeping with her, for he knows that this is an impossibility. This peasant will not think like the insane who desire to sprout wings and fly to the sky, for it is impossible to do so. Now just as a man does not desire to sleep with his mother, although she be beautiful, because he has been trained from his childhood to know that she is prohibited to him, so must every intelligent person know that a person does not

אבן עזרא על שמות כ'י"ד:א'

לא תחמוד. אנשים רבים יתמהו על זאת המצוה. איך יהיה אדם שלא יחמוד דבר יפה בלבו כל מה שהוא נחמד למראה עיניו. ועתה אתן לך משל. דע כי איש כפרי שיש לו דעת נכונה והוא ראה בת מלך שהיא יפה לא יחמוד אותה בלבו שישכב עמה. כי ידע כי זה לא יתכן. ואל תחשוב זה הכפרי שהוא כאחד מן המשוגעים שיתאוה שיהיו לו כנפים לעוף השמיים. ולא יתכן להיות כאשר אין אדם מתאוה לשכב עם אמו אע"פ שהיא יפה. כי הרגילוהו מנעוריו

acquire a beautiful woman or money because of his intelligence or wisdom, but only in accordance with what God has apportioned to him. Indeed, Koheleth states, *yet to a man that hath not labored therein shall he leave it for his portion* (Eccles. 2:21). Furthermore, our sages taught, children, life, and sustenance are not dependent upon a person's merits but upon the stars. The intelligent person will therefore neither desire nor covet. Once he knows that God has prohibited his neighbor's wife to him she will be more exalted in his eyes than the princess is in the eyes of the peasant. He will therefore be happy with his lot and will not allow his heart to covet and desire anything which is not his. For he knows that that which God did not want to give him, he cannot acquire by his own strength, thoughts, or schemes. He will therefore trust in his creator, that is, that his creator will sustain him and do what is right in His sight.

לדעת שהיא אסורה לו. ככה כל משכיל צריך שידע כי אשה יפה או ממון לא ימצאנו אדם בעבור חכמתו ודעתו. רק כאשר חלק לו השם. ואמר קהלת (לאשר) [ולאדם שלא עמל בו] יתנו חלקו. ואמרו חכמים בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא. ובעבור זה המשכיל לא יתאוה ולא יחמוד. ואמר שידע שאשת רעהו אסרה השם לו יותר היא נשגבה בעיניו מבת מלך בלב הכפרי על כן הוא ישמח בחלקו ולא ישים אל לבו לחמוד ולהתאוות דבר שאינו שלו. כי ידע שהשם לא רצה לתת לו. לא יוכל לקחתו בכחו ובמחשבותיו ובתחבולותיו. על כן יבטח בבוראו שילכלנו ויעשה הטוב בעיניו.

14. Steven Greenberg, *A Jewish Ritual of Same-Sex Union*, 93-94

The erusin is the decisive act of marriage. It is about the closing off of options. For some people, the choice of marriage is an act of determined ferociousness, a killing off of a myriad of potential lives in order to actually live one life. Erusin is the formal relinquishing of the infinite possibilities that loving one person uniquely demands. This sort of commitment entails a reckoning with mortality and a welcoming of finitude. Of course, a new—and in its own way infinite—territory is born by the decision to love one person. The joy of this new world is at the center of the nisuin.

VI. Mussar: From Theory to Practice

15. Miktav M'Eliyahu (Trans. RA Carmel) p. 52

R. Eliyahu Dessler

Koln, England, Bnai Brak 1892-1953

The Behira-Point

When two armies are locked in battle, fighting takes place only at the battlefield. Territory behind the lines of one army is under that army's control and little or no resistance need be expected there. A similar situation prevails in respect of territory behind the lines of the other army. If one side gains a victory at the front and pushes the enemy back, the position of the battlefield will have changed. In fact, therefore, fighting takes place only at one location, though potentially the line could be drawn anywhere in territories of the two contending countries

The Moral Battlefield

The situation is very similar with regard to behira. Everyone has free choice -- at the point where truth meets falsehood. In other words behira takes place at that point where the truth as the

הרב אליהו דסלר

נקודת הבחירה

כששני עמים נלחמים, הנה המלחמה היא במקום מערכתה, כל מה שאחורי צבא העם האחד הוא כולו תחת רשותו ואין לו שום ניגוד כלל. וכן מה שהוא מאחורי השני כולו ברשות השני. אם האחד ינצח פעם בקרב, וידחה את השני מרחק מה, אזי בהתחדש הקרב יהיה במקום שיעמדו שניהם אז, אבל במקום שרכש לו הראשון שם אין עוד מלחמה כי הוא ברשותו. הרי שבפעל יש רק חזית אחת, ובכח, כל שטח שתי המדינות הוא מקום הקרב.

כן הוא גם בענין הבחירה. כל אדם יש לו בחירה, היינו בנקודת פגישת

person sees it confronts the illusion produced in him by the power of falsehood. But the majority of a person's actions are undertaken without any clash between truth and falsehood taking place. Many of a person's actions may happen to coincide with what is objectively right because he has been brought up that way and it does not occur to him to do otherwise, and many bad and false decisions may be taken simply because the person does not realize that they are bad. In such cases no valid behira, or choice, has been made. Free will is exercised and a valid behira made only on the borderline between the forces of good and the forces of evil within that person.

OBSERVANT JEWS AND BEHIRA

For example, many otherwise observant Jews are prone to speak evil of others, thus transgressing the prohibition against lashon ha-ra' without even realizing that it is a grave sin. Yet these same people would not dream of transgressing the laws of Shabbat; their yetzer ha-ra' does not even tempt them to do this or to miss prayers or not to don tzitzit or tefillin, because they have been brought up to do these things without question. |There is thus no behira involved in any of these cases. Behira comes into play only when one is tempted to go against the truth as one sees it, and the forces on either side are more or less equally balanced. The point at which this equilibrium is reached obviously varies with the individual and depends on many factors, such as heredity, environment, education, etc. But there is no human being who does not have a "behira-point" somewhere along the scale.

FLUID FRONT

It must be realized that this behira-point does not remain static in any given individual. With each good behira successfully carried out, the person rises higher in spiritual level: that is, things that were previously in the line of battle are now in the area controlled by the yetzer ha-tov and actions done in that area can be undertaken without struggle and without behira. In this sense we can understand the saying that "one mitzvah leads to another." And "as soon as one has committed a sin twice, it is no longer a sin for him"

Questions:

- What are your behira points?
- How would you like to move them?
- What small actions might you take to integrate this class into your life?

האמת שלו עם האמת המדומה תולדת השקר, חבל רוב מעשיו הם במקום שאין האמת והשקר נפגשים שם כלל. כי יש הרבה מן האמת שהאדם מחונך לעשותו, ולא יעלה על דעתו כלל לעשותו, והיפך, וכן הרבה אשר יעשה מן הרע והשקר, שלא יבחין כלל שאין ראוי לעשותו, אין הבחירה שייכת אלא בנקודה שבין צבאו של היצה"ט לצבאו של היצה"ר. הרבה נכשלים תמיד בלשון הרע, מפני שהורגלו בו, ולא יעלה על דעתם כלל כי רע הוא, ואותם אנשים לא יבוא לפניהם יצר הרע להציע להם מחשבת חילול שבת, ביטול תפלה, וציצית ותפלין, וכדומה, והיינו משום שבשבת, ותפלין, וציצית, נתחנכו והורגלו כל כך עד שאין נכיסה שם ליצר הרע.

אמנם נקודה זו של הבחירה אינה עומדת תמיד על מצב אחד, כי בבחירות הטובות האדם עולה למעלה, היינו שהמקומות שהיו מערכת המלחמה מקודם, נכנסים לרשות היצה"ט, ואז המעשים הטובים שיוסיף לעשות בהם יהיה בלי שום מלחמה ובחירה כלל, וזהו "מצוה גוררת מצוה"; וכן להיפך, הבחירות הרעות מגרשות היצה"ט ממקומו, וכשיוסיף לעשות מן הרע הוא יעשנו בלי בחירה, כי אין עוד אחיזה ליצה"ט במקום ההוא. וזהו אז"ל (אבות ד', ב') "עבירת גוררת עבירה", וכן "כיון שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו" (יומא פ"ו).